

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Μέγα Σάββατον
Ἡ Θεόσωμος Ταφὴ

48. «Τόσον μικρόψυχος γίνεσαι...»

«Ἐσύ, ὅταν ἔλθουν τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου μας, λυπεῖσαι καὶ χύνεις δάκρυα, πῶς τόσα ἔπαθεν ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων διὰ τὴν ἀγάπην τὴν ἰδικὴν σου· ἐσὺ τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ **συνερίζεσαι πῶς νὰ βαστάσῃς τὸν Σταυρόν, ἢ τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου** καὶ δείχνεις μίαν προθυμίαν, ὅπου σχεδὸν λέγεις καὶ ἐσὺ μὲ τὸν Πέτρον· “**Κύριε, μετὰ Σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι**” (Λουκ. κβ' 33).

• Ἐπειτα, ὅταν σοῦ ἔλθῃ ὁ ἀληθινὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἦγον κάμμια θλίψις καὶ πειρασμός, τότε τόσον μικρόψυχος γίνεσαι, ὅπου ρίπτεις κάτω αὐτὸν τὸν Σταυρὸν ἀπὸ τοὺς ὤμους σου καὶ φεύγεις τὸν πειρασμόν, τὸν ὁποῖον, ἂν ἤθελες δεχθῆ με με-

γαλοψυχίαν, ἤθελες γίνει τῇ ἀληθείᾳ κοινωνὸς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου· ὥστε ψευδῆ εἶναι ἐκεῖνα τὰ δάκρυα ὅπου χύνεις διὰ τὸν Κύριον, ψευδῆς ἦτο ἐκείνη ἡ προθυμία ὅπου ἔδειχνες εἰς τὸ νὰ βαστάζης τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου, μάταιον ἦτο ἐκεῖνο τὸ σέβας καὶ ἡ εὐλάβεια ὅπου ἔδειχνες μὲ μόνην ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν καὶ ὄχι μὲ τὴν καρδίαν, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἡσαΐου· “**Ἐγγίζει Μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσι αὐτῶν τιμῶσί Με· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ Ἐμοῦ**” (Ἠσ. κθ’ 13)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 252 α, β)

